

La transcendència dels actuals moments

Són d'un mal gust inqualificable els articles publicats per "Les Circumstàncies" arran de la vaga, aquests darrers dies.

A l'actitud noble i desinteressada dels regidors de Foment que no vullerem aprofitar-se de la imperícia de l'alcalde i l'ajudaren a sortir del mal pas en què ell s'havia col·locat i defensant els interessos de Reus coadjuvaren a la solució de la vaga, contesta l'òrgan oficiós del partit del senyor alcalde amb una sèrie de grolleries impròpies de l'élite intel·lectual que el dirigeix.

Als regidors de Foment els hauria estat fàcil de captar-se una popularitat i acabar d'enfonsar l'alcalde per quant es trobava en una situació falsa i ben compromesa.

En un editorial de "Les Circumstàncies" es diu que el conflicte era cosa fàcil i que en unes poques entrevistes va quedar completament arreglat i que segurament no hauria arribat a esclatar de començar més prompte les negociacions.

En aquest punt estem completament d'acord; i per això nosaltres ens lamentàvem, pensant en els interessos de la nostra ciutat, que mentre l'alcalde es preocupava de fer una exhibició de forces de la guàrdia civil i de redactar unes notes oficioses que feien creure que el que detentava l'Alcaldia més que un ciutadà republicà i ex-socialista era un aprofitat deixeble dels generals de la dictadura, no esmerçés el temps buscant la forma, dintre de la concòrdia, de solucionar l'afer.

Nosaltres voldríem, que proclamada la República, els ciutadans que detentessin la primera magistratura de la ciutat, quan es plantejés un conflicte poguessin resoldre'l imposant-se pel seu prestigi i per l'autoritat que dona el tenir el poble al costat i creiem que solament els que això els manca, poden optar per aquell procediment tipus monarquia, que la solució de tot problema social consistia en fer callar a tothom llençant la força pública al carrer.

Els moments actuals són de gran transcendència per la vida de la nostra terra; pasem el període en què s'estan debatent totes aquelles lleis que deuen fer efectius aquells anhels de llibertat i de major justí-

cia social que sentíem quan lluitàvem per la proclamació de la república.

En aquest moment tan els patrons com els obrers deuen estar alerta i procurar, els primers evolucionar cap el camí que la nova estructuració del país, portarà les relacions entre el capital i el treball i els segons, no promovent conflictes per sistema que en definitiva no seran un benefici per ells i podrien ésser la mimva de la nostra economia. Cal tenir tots confiança en els homes que avui regeixen els nostre país que si bé estan posseïts d'uns ideals ben esquerrans que indubtablement satisfaran les aspiracions dels que els varen atorgar la seva confiança, sabran també fer respectar les lleis per por

ecos

DIVAGACIONS SOBRE LA NEURÀLGIA

Si ha estat un cop d'aire o no, el cert és que el meu cap es veu privat dels múltiples moviments que li dona naturalment la seva musculatura. La rígida immobilitat m'obliga a contemplar el que tinc immediatament davant, que és el paper i, com que l'experiència més sensible és, ara, el meu dolor, parlaré d'ell, oblidant-me de les coses que em circumden. Me'n podria estar i acudir als dictamens terapèutics, però també és un recurs aquesta catarsis suggestiva que té un precedent il·lustre: Newton es va curar un mal de dents inventant el càlcul diferencial.

Una curta reflexió diagnòstica m'explica que tinc una neuràlgia del plexe cervical. El meu mal és, doncs, una neuràlgia. Nosaltres fem una mica com aquell gentilhome de Molière: parlem en grec sense saber-ho: una neuràlgia vol dir un dolor de nervis; el resultat és que a mi no em fa mal el coll, sinó el seu nervi. Ja que tenim el nervi culpable, busquem els motius de la seva malaltia. L'etiologia de les neuràlgies és tan extensa que totes les causes externes i internes la poden provocar. La patologia de les neuràlgies és obscura; dels temps de Valleix les investigacions no s'han interromput; els microscopis més potents no han pogut resoldre ni

tar a bon terme l'estructuració de la República.

Per tot això nosaltres lamentem, que l'Alcaldia no sapigués solucionar abans d'esclatar l'afer plantejat a la nostra ciutat i per això també lamentem que el senyor Martí Baiges per la seva passió exacerbada en contra d'una de les organitzacions obreres del nostre poble no sigui l'home del moment en què vivim i temem que per la manca d'un control serè i imparcial que vinguin nous conflictes.

eneansi la vida de la nostra ciutat
Els de Foment sense ésser intel·lectuals sinó homes de bona voluntat que estimen els obrers, el comerç i la indústria de la nostra ciutat, l'ordre i la seva pau social estem per damunt de tota la vanitat d'uns que es creuen ésser superiors a tothom.

una petita alteració en els nervis malalts de neuràlgia. La terapèutica de les neuràlgies és incerta; no es pot confiar en l'eficàcia de cap medicament; unes remiteixen a les poques hores, altres torturen el malalt fins a la mort; els medis més diversos s'han proposat pel seu alivi: en ocasions han curat, en altres han agreujat.

Discussions. Congressos. Monografies. Planes i més planes dels llibres de neurologia s'ocupen d'una cosa que no sabem com ve, que no sabem què és i que ignorem com es cura. El progrés sobre Hipòcrates consisteix en què l'hem batejat. Sempre que a l'home se li presenta al davant una cosa perturbadora de la que desconeix la seva essència, es defensa d'ella posant-li un nom. El selvatge deifica tota la naturalesa hostil: adora i tem la pluja i el llam. Nosaltres hem canviat el nom d'un déu pel d'electricitat; l'incògnita és la mateixa. Totes les ciències tenen una línia fronterera en la que acaben els fenòmens coneguts; fora d'aquesta línia hi ha la regió de l'eternament desconegut en la que uns hi posen el nom de divinitat, altres noms simbòlics que li suggereix l'instint te tabuïtzar les coses, nomenant-les.

L'orgullós edifici de la ciència té nombroses qüestions que cauen més enllà de la línia de les coses conegudes. Feijoo, el crític més agut de la Medicina, ho va observar com ningú. Moltes malalties no tenen de

Manifestacions del senyor Macià

El president de la Generalitat, en rebre ahir els periodistes els manifestà que els facilitaria una nota, contestant a "La Veu de Catalunya".

—I de la reunió d'anit a la Generalitat?—se li preguntà.

—No hi hagué cap reunió. La notícia és absolutament inexacta.

—A la reunió que es celebrà al Govern civil hi envià vostè algun representant?

—No, ni sé sisquera que hi hagi hagut tal reunió.

Jo la nit d'ahir la vàreig passar a les meves habitacions tranquil·lament.

—I del que diu "El Sol", respecte a un moviment separatista en alguns pobles fronterers de França, en sap vostè quelcom?

—Com que avui Catalunya no té res a veure amb les qüestions internacionals res no sé del que em pregunteu.

LA NOTA DEL SR. MACIÀ

A la Generalitat fou facilitada aquesta tarda la nota oferta pel senyor Macià.

En ella es contesta un solt aprofitat a "La Veu de Catalunya", enjudiciant l'actuació obrerista de la Presidència.

Diu la referida nota que la cooperativa a que es refereix l'article de "La Veu", s'ha format a la llum del dia i que d'ella s'ha enterat tot el món i que si la Presidència no ha donat més publicitat a l'assumptu és senzillament per no donar un relleu excessiu a les seves iniciatives.

Acaba dient la nota que una acció completa de caràcter social únicament serà possible el dia que es pugui fer un pressupost que respongui a les necessitats d'un Estat autònom com serà el de Catalunya.

segur més que el seu poder ofensiu i el nom pompós amb que l'hem batejat. Ara, l'únic que sé del meu mal de coll és que és una neuràlgia. Tinc alguna cosa més segura per paliar el dolor? Voldria poder moure el coll per respondre enèrgicament que no.

GESTUS